LESBRIEF

BIJ SCHOOLFEEST VAN SIMONE KORTSMIT

Jonge Jury 2025

LEESFRAGMENT

Schoolfeest van Simone Kortsmit

Fragment *Schoolfeest* van Simone Kortsmit

NATHAN
00.51 uur

Ergens is Nathan blij dat Chelsea met hem meegaat. Sinds ze hebben gezoend op zijn kamer en hij haar heeft verteld dat hij op jongens valt, hangt er toch een zekere spanning tussen hen in.

'Nog even over daarnet,' begint hij, terwijl zij gehurkt zit op één been en haar sneaker aantrekt.

'Het is al goed,' antwoordt ze direct. Ze strikt haar veter en komt overeind. Ze vangt zijn blik. 'Echt, het is oké.'

Sinds Yrsa hem vertelde dat haar beste vriendin hem leuker vond dan leuk, wist hij niet goed wat hij daarmee aan moest. Vanavond had niet mogen gebeuren, maar hij is blij dat Chelsea het nu weet. Hij besluit het verder te laten rusten, en opent de deur. 'Het is gestopt met regenen,' zegt hij.

'Echt?' Haar ogen drukken ongeloof uit. Chelsea strekt haar arm.

'Je hebt gelijk. Het is droog.'

De wind daarentegen is nog steeds heftig. Nog voor ze de deur kunnen sluiten, is hij al dichtgeklapt. Met de wind in hun rug lopen ze naar de houtstapel achter het huis. Onder het afdak lijkt het nog kouder. Er is nul bescherming tegen de harde wind. Het ruikt er muf.

Nathan voelt hoe Chelsea zich aan hem vastklampt. 'Pak snel wat blokken, wil je? Ik vind het creepy hier.' Angstig kijkt ze om zich heen.

Nathan slikt. Zijn handen pakken wat houtblokken van de stapel.

Opeens. TOK! Nathan voelt hoe Chelseas vingers zich vastknijpen in zijn rug. Hij laat een blok hout vallen op de grond.

'Wat was dat?' Haar stem slaat over.

Nathans hart bonst tegen zijn ribben. Gespannen luistert hij. 'Het kwam uit die hoek.' Hij wijst naar links.

'Zou er iemand zijn?' Met grote ogen staart ze in het donker. Plots laat ze hem los. Ze pakt een houtblok en met dat als wapen zet ze een paar passen naar de plek waar het geluid vandaan kwam.

Als Nathan blijft staan, trekt ze hem aan de mouw. 'Hallo, ik ga niet alleen.'

TOK!

'Nee, ik durf niet!' Haar adem giert. Met haar rug gaat ze tegen de houtblokken aan staan en duwt hem haar stuk hout in zijn handen.

'Wacht,' fluistert Nathan. Op zijn tenen loopt hij een stukje vooruit en draait dan de hoek om. Ogenblikkelijk trekt er een tsunami van opluchting door zijn lichaam als hij de omgevallen

regenton ziet. Bij een windvlaag beukt de ton tegen de muur. ‘Het is niks!’ roept hij over zijn schouder. ‘Er is iets omgevallen!’

Hij hoort geritsel. Een tijdje blijft hij zwijgend staan.

‘Schiet nou op!’ schreeuwt Chelsea terug.

Snel pakken ze allebei een stapeltje hout en dragen dat mee naar binnen.

In het halletje begint Chelsea plots hard te lachen. ‘*Oh my God*, ik zie echt overal spoken.’ Ze legt de houtblokken naast zich neer en doet haar jas uit. ‘Laten we snel de open haard aan doen.’

Terwijl ze haar sneakers uit schopt, voelt Nathan hoe zijn handen trillen. Hij wil Chelsea niet nog meer ongerust maken.

Hij heeft niet gelogen toen hij zei dat er een regenton was omgevallen. Maar hij verzwijgt wel voor haar dat hij dacht iemand te zien in de schaduw van de grote boom.

CHELSEA

01.04 uur

Op zijn knieën zit Ian voor de open haard. De houtblokken liggen erin. Met een brandende lucifer en een oude krant probeert hij vuur te maken. Maar elke keer dooft de vlam. Het veroorzaakt rook die de woonkamer in drijft, en onaangenaam prikt in Chelseas neusgaten.

‘Jij zou een goeie zijn voor *Expeditie Robinson*,’ merkt Amber op vanaf de bank. Ze wappert met haar handen en hoest overdreven.

‘Doe het anders lekker zelf,’ bijt Ian haar toe. ‘Jij met je stomme *Expeditie*.’

‘Zal ik?’ vraagt Arjan.

Ian geeft hem een oude krant en het doosje lucifers.

Arjan knielt neer, maar ook hem lukt het niet. ‘Logisch, dat hout is veel te nat.’

‘Het ligt al jaren buiten,’ zegt Chelsea. ‘Wel onder een afdak, maar het is pas april.’

‘Arjan, jij bent toch zo goed in natuur- en scheikunde,’ zegt Amber. ‘Weet je niet een of ander chemisch goedje waardoor het gaat branden?’

‘Die is lekker,’ knikt Ian haar toe. ‘Straks staat het hele huis in de fik.’

‘Wat weet jij daar nou van?’ reageert Amber. ‘Volgens mij heb jij nooit hoger gehaald dan een vijf voor exacte vakken. Hij daar,’ en ze wijst met haar vinger naar Arjan, ‘staat een negen gemiddeld.’ Ze tikt tegen haar voorhoofd. ‘Ook voor wiskunde. Niet normaal. Knappe kop. Net als Yrsa. Zij had ook echt een wiskundeknobbel.’

Arjan stoot een lachje uit. ‘*Yeah, right*.’

‘Hoezo “*yeah, right*”?’ vraagt Amber. ‘Yrsa was *fucking* goed in wiskunde. Ze was misschien wel beter dan jij.’ Ze kijkt hem lang en strak aan. ‘Kun je er niet tegen om verslagen te worden door een meisje, Arjan?’ zegt ze uitdagend. ‘Mietje!’

Arjans ogen fonkelen. ‘Ja, tuurlijk, Yrsa was een ster in wiskunde.’ Hij slaat zijn armen over elkaar. ‘Had ze gewild.’

Chelsea snapt niet waarom Arjan zich zo door Amber laat uitdagen. Hij ziet toch ook dat ze dronken is? En Arjans reactie doet Chelsea pijn. Voor zover Chelsea weet, haalde Yrsa prachtige cijfers.

Arjan staat op en werpt hardhandig een blok in de open haard. ‘De geweldige Yrsa is dood! Yrsa met haar prachtige cijfers.’ Weer stoot hij een lachje uit.

‘Praat niet zo over mijn zusje,’ bemoeit Nathan zich er nu mee.

Arjan gaat voor hem staan. Zijn slungelige lijf buigt licht naar voren. ‘Zal ik je eens wat vertellen over dat zusje van jou? Iets wat je vast nog niet wist?’

Chelsea ziet hoe Nathan grote ogen opzet als Arjan met zijn vinger in zijn borst priemt. ‘Dat zusje van jou snapte geen zak van wiskunde. De formules, kans berekenen, hyperbolen, het was allemaal abracadabra voor haar.’

Nathan blijft stoïcijns voor hem staan. ‘Ze had anders een negen voor wiskunde op haar laatste rapport.’

Arjan grijnst. ‘Yrsa stond een negen omdat ik haar vieren en vijven had veranderd in achten en negens.’

‘Wat?’ Het is Amber die het als eerste roept.

Chelsea kan niet geloven wat Arjan net heeft gezegd. Hoorde ze nou goed dat hij Yrsa’s cijfers heeft vervalst? Maar dat mag toch helemaal niet? Dat is fraude! Hoe dan?

‘Je liegt,’ zegt Nathan.

Arjan schudt zijn hoofd. Met zijn lijf dat haast te lang voor hem lijkt, loopt hij naar de fauteuil en laat zich erop zakken. ‘Was het maar waar.’

‘Maar hoezo? Wat?’ vraagt Chelsea. Ze gelooft er niets van. Dit moet een leugen zijn. Arjan heeft ook best wat pilsjes op. Hij brabbelt maar wat.

‘Ze werkte steeds meer uren bij die koffietent. Haar huiswerk leed eronder. Yrsa was als de dood dat ze bleef zitten. Ze wilde zo snel mogelijk van school af. En dus veranderde ik haar cijfers. Niet alleen van wiskunde. Ook voor economie.’

Nathan observeert Arjan vanaf een afstand. ‘Ik geloof er niets van,’ zeg hij kil. Waarom zou je dat in godsnaam doen? Waarom zou jij riskeren om van school getrapt te worden?’

In de kamer hangt een beladen stilte.

Arjan laat zijn armen op zijn benen rusten. ‘Ik had geen keus.’

‘Wat nou? Je had geen keus?’ bijt Nathan hem toe.

Arjan laat zijn hoofd hangen. ‘Als ik niet deed wat ze zei, stapte ze naar de rector.’

Chelsea fronst haar voorhoofd. Ze snapt er helemaal niets meer van.

Met een ruk staat Arjan op, loopt naar de open haard en leunt met zijn handen tegen de muur. ‘Ze had me betrapt achter mijn laptop in de mediatheek toen ik voor mezelf een cijfer veranderde.’ Als hij zich omdraait, staan er tranen in zijn ogen. ‘Verdorie, ik haal altijd negens en tienen. Altijd! Maar dit jaar, ik weet niet, werden mijn cijfers slechter. Voor Nederlands in elk geval. Jullie weten niet hoe mijn pa is. Ik moest wel.’ Plots begint hij hard te snikken. ‘Ik heb bij mezelf maar één cijfer veranderd. Eén *fucking* cijfer voor Nederlands. Ik ben goed met computers.

Het hacken van het systeem was niet eens zo ingewikkeld. Maar Yrsa betrapte me. Chanteerde me.'

Plots keert hij zich naar de groep toe. Zijn ogen spuwen vuur als hij zegt: 'Denk je dat ik niet weet hoe gevaarlijk het was? Ik kon geen kant op. Wat moest ik anders? Mijn toekomst vergooien voor die bitch?!'

NATHAN
01.22 uur

Nathan kan niet bevatten wat Arjan net heeft opgebiecht. Chanteerde zijn zusje Arjan?

Het is toch niet te geloven!

Yrsa troggelde niet alleen geld af van haar bloedeigen broer, maar dwong daarnaast Arjan haar slechte cijfers te veranderen in het systeem. Nu begrijpt hij waarom ze ineens zo close was met die gast, want een halfjaar geleden zag ze hem nauwelijks staan. Hij maakte nooit eerder deel uit van haar vriendengroep.

Waren Arjan en hij wel de enigen?

Of?

'Je zou om minder vermoord worden,' hoort hij Amber zeggen.

Met een ruk draait hij zich om. 'Pardon?'

Amber giechelt. 'Dat gezicht!' wijst ze. 'Kijk niet zo verbaasd, Nathan.' Haar stem klinkt lijzig. 'Volgens mij komen we er eindelijk allemaal achter dat jouw lieve zusje toch niet zo schattig was als ze zich voordeed.'

De anderen kijken hem gespannen aan. Nathan balt zijn vuisten. Met haar dronken kop spreekt Amber uit waar hij zelf niet aan durfde te denken. Maar dat ze het hardop uitspreekt, hier in deze kamer, maakt hem woedend. Hoe durft ze? Ze heeft het wel over zijn zus.

Zijn enige zus.

Yrsa kan zich niet meer verdedigen.

Nooit meer.

'Misschien kun je beter gaan slapen, Amber,' antwoordt hij met een samengeknepen keel.

Weer haar aangeschoten lach.

Chelsea zegt iets, maar haar woorden dringen niet meer tot hem door. De radartjes in zijn hoofd draaien op volle toeren. Waren Arjan en hij de enige twee die werden gechanteerd door Yrsa? Wie had ze nog meer in haar macht? Wat bezielde haar? Verdorie, hij had na de burn-out van hun pa beter op haar moeten letten. Natuurlijk heeft dat iets met haar gedaan. De verhuizing, het geldtekort, de druk die ze zichzelf altijd oplegde om maar de beste te zijn. En niet te vergeten dat gedoe met Mark. Was zijn zusje misschien doodongelukkig en pleegde ze daarom zelfmoord? Of is wat Amber net zei de waarheid?

Heeft ze de verkeerde persoon kwaad gemaakt?

Is ze vermoord?

Verdorie, Yrsa, wat voor geheimen droeg je allemaal met je mee?

Met de handen in zijn zakken staart Nathan uit het raam, in een diep donker gat. In de ruit ziet hij de contouren van zijn eigen lichaam.

Dan springen plots de lampen aan.

Een overvloed aan licht stroomt zijn pupil binnen. Even ziet hij sterretjes. Hij knippert een paar keer en een vage vorm neemt steeds helderder contouren aan.

Zijn hart slaat een slag over. Vanaf de andere kant van het raam staart iemand met grote ogen naar hem terug.

LESMATERIAAL BIJ SCHOOLFEEST VAN SIMONE KORTSMIT

OPDRACHT 1

Lees het fragment uit Schoolfeest van Simone Kortsmit.
De vrienden Chelsea, Amber, Ian, Arjan en Nathan komen bij elkaar in een vakantiehuisje om te praten over de (vermeende) zelfmoord van hun vriendin Yrsa.

- Yrsa komt hier zelf niet aan het woord. Je leert haar kennen via anderen. Wat weet je van haar door dit fragment?
- Welke vragen roept het fragment bij je op?
- Wat vind je van de uiteindelijke ontknoping?
- Zoek op internet op wat kenmerken zijn van een (literaire) thriller.
- Welke kenmerken zie je terug in het boek Schoolfeest van Simone Kortsmit?

OPDRACHT 2

In dit boek is elk hoofdstuk geschreven vanuit een ander personage. In het fragment lees je eerst het verhaal vanuit Nathan, dan vanuit Chelsea en later weer vanuit Nathan. Jij schrijft nu het volgende hoofdstuk.

- Je schrijft het volgende hoofdstuk vanuit Arjan.
  - Wat is belangrijk daarin te bespreken?
  - Welke ontdekking deed hij over Yrsa?
  - Wat weet hij wel, wat anderen niet weten?
  - Waarom is het moeilijk om dat te zeggen in deze vriendengroep?
- Neem het door jou geschreven hoofdstuk op als luisterboek. Je leest het fragment dus voor. Op internet vind je tips voor het maken van een luisterboek.
- Beluister in de klas de hoofdstukken en kies het beste hoofdstuk.

OPDRACHT 3

- Maak een korte vlog vanuit de dader, waarin verteld wordt over motieven, gedachten en acties rond de misdaad. Hiervoor kun je de cursief gedrukte tekstgedeelten uit het boek gebruiken en